

Bij het afscheid van Narratio

Houten, 18 mei 2019

Janneke Nijboer namens de Oecumenische Vrouwensynode

De vogel, zij vliegt uit,
volgt haar innerlijke stem.
Zij bergt de schat van verhalen
in zich, zij spreidt haar vleugels,
gaat van mens tot mens,
luistert en neemt hun ervaringen mee,
zorgt dat het diep in het hart van de Eeuwige
gehoord en bewaard wordt.

De schrijfster wacht,
rommelt wat met papier en pen.
Stemt af op wat voor haar ligt;
Onderzoeksgegevens,
flarden van liedteksten,
aanzetten tot muziek.

Door geklapwiek wordt ze opeens wakker
en stapt moeiteloos de wereld in waar
mensen vol van teer geloof
vanzelfsprekend met
de vogel in gesprek gaan.

Dan gaan ze schrijven, de mensen,
dat het een lieve lust is
Schrappen, wikken en wegen.
Ze vertrouwen de vogel toe, al die verhalen
die vertelt moeten worden,
Van vrouw en geloof, ervaringen van alle dag
en gewichtig onderzoek, van mannen en
kinderstemmen, én van die mens van Nazareth.

Nu voelt zij de vertrouwde vogel op haar schouder.
Dankbaar opent haar hart zich voor
wat zij beademd heeft;
Voor alle verhalen die ze hielp op
papier te krijgen, en uitgegeven:
Oecumenisch – praktisch – betaalbaar!
Voor alle uitgaven en ondersteuning
van de Vrouwensynode,
waardoor uit de stilte van eeuwen,
verborgen verhalen, als schatten
tevoorschijn konden komen,
en glans kregen.

Ze schrijft en hoort de lokroep
van de vogel;
Ga maar, zegt ze tegen het vliegdier,
maak je maar los uit al
het drukwerk, het is tijd!
Maak je los, vlieg rond.
Haal verhalen op en breng ze
daar waar openheid is, waar
geweten is en liefde.
Tik met je snavel op de deuren
van uitgevers,
Nestel je bij hen tot je zeker weet:
Ze gaan uitgeven, de stemmen die hier
bij Narratio zo gekoesterd werden
en goddank konden klinken!